

Pencügâh

Tevşih

Güftesi : Süleyman Nahifi'nin

Bestesi : Dedei atik'in

[$\text{♩} = 112$] Bu gü lü şe n de he za rı

İka | *Evsat*

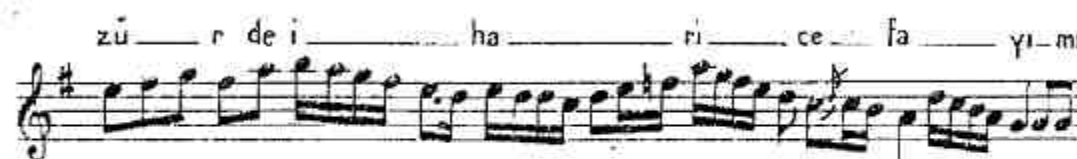
bi ne va yı mı ya re su

la l la hı ve li a

zü r de i ha rı ce fa yı mı

ya re su la l la h (SON)

Dedei atik

Eski mecmualar bu ilâhînin bestekârî olarak giřtesinin ba-
lâsına (Bestei Dedei atik) namını yazmışlardır. Anlaşılıyor ki bu
«atik» la'biri, ilâhînin yine (Dede) namile meşhur (Hamamî za-
de İsmail Dede) den evvel gelmiş başka bir (Dede) tarafından bes-
telendiğini ihtar için ilâve edilmiştir. Acaba bu (Eski Dede) nin
ismi nedir? Hangi tarihte yaşamıştır? Buraları şimdilik meşhu-
limizdir. Cergî (Kadirî hane) dergâhî kütüphanesinde mahfuz
büyük bir ilâhî kütüğünün baş tarafında: - Beste sahibi Dede'ler
kadından beri müteaddittir - diye bir kayda tesadüf edildi ise de
bu kayıd dahi bize (Dedei atik) in hüviyyetini bildiremedi. Maa-
mafih teebbütimize devam ediyoruz, müsbet bir netice elde et-
rilek bu zatın gelecek formalarını da dercedilecek ilâhîlerinden bi-
rinin altına yazalım.

Süleyman Nahifî

Mesnevî serîfi nazmen türkçeye çeviren büyük bir şairimizdir. Hicrî
1151 de vefatetmiştir. Kabri Topkapı haricinden Mültepe'ye giden cadde-
nin sol tarafında yol kenarındadır.

Bu gülşende hezârî binevâyüm ya resulallah
Veli azürdei hârî cefâyüm ya resulallah
Nola olsam devâ cüyendei darüyi ihsânin
Esiri derdi aşküm mübtelâyüm ya resulallah
Nigâhî şefkatinden ben garibi zârî dür etme
Günehkârüm giriftâri havâyüm ya resulallah
Kerem kıl lutfu ihsâninla dilşâdeyle ben zârî
(Nahifî) yüm kapında bir gedâyüm ya resulallah